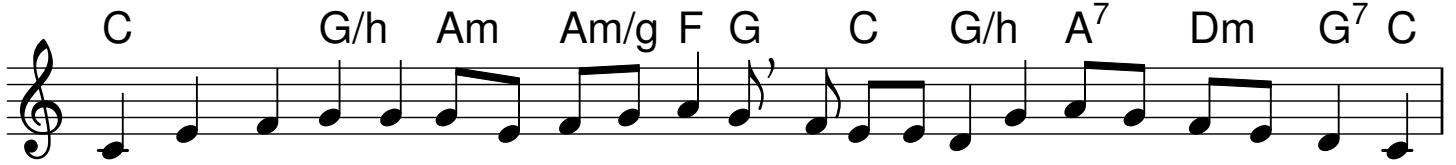

Ó, mely boldog az oly ember éltébe'

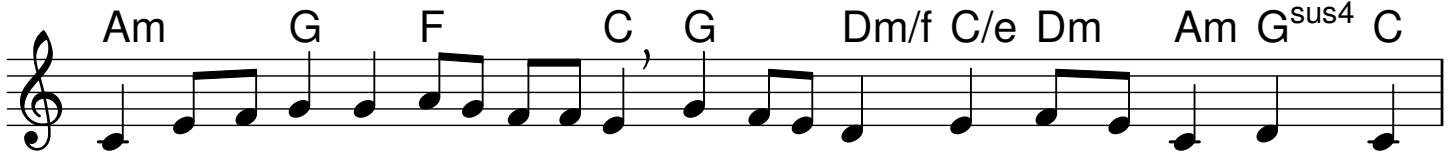
A bűnbocsánat útja (második bűnbánati zsoltár)

Marot K., 1496–1544

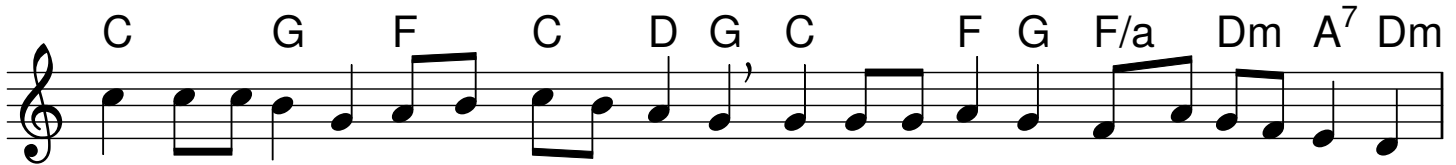
32. zsoltár, Bourgeois L., Lyon, 1547

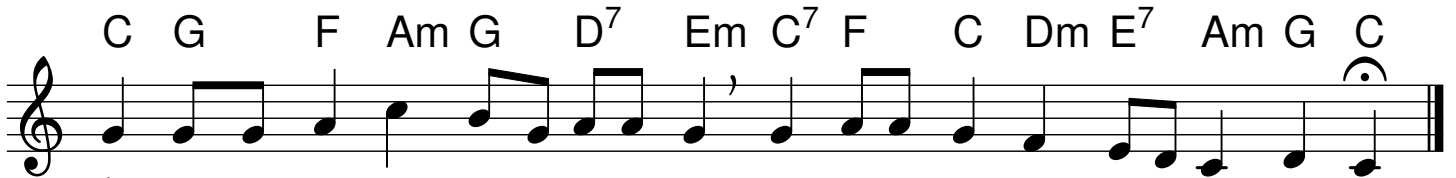
1. Ó, mely boldog az oly ember él - tébe', Akit az Is - ten bevett kegyelmé - be,

És megbocsa - tá az ő vétkei - t, És be - fedez - te minden bű - ne - it.

Boldog, a - ki - nek ő nagy hamissá - ga Is - tentől né - ki nincs tulajdonít - va,

És csalárdság nin - csen ő szívében, Tet - tetés nél - kül jár é - le - té - ben.

2. Hogy bűnömet el akarám hallgatni, És neked meg nem akarám vallani, Csontjaim ottan elszáradának Soksága miatt én siralmimnak, Mert éjjel-nappal kezded nehéz volta Nagy bűneimért rajtam fekszik vala, Elfogya bennem minden erősség, Mint nyári hévségben a nedvesség.

3. De hogy bűnömet előtted megvallám, Nagy vétkeimet el nem hallgathatám, De híven előbeszélém neked: Ott bocsánatot nyerék tetőled. Azért az Úr Istennek minden hívek, Könyörögjenek, míg vagyon idejek, Mert ha nagy árvizek jönnének is, De nem árthatna ezeknek mégis!

4. Te vagy oltalmam, őrizz meg engemet, Minden gonosz ellen tartsd meg lelkemet, Vigasztalj meg, hogy örvendezhessek, És vígan néked énekelhessek! Tanítlak téged, úgymond az Úr Isten, És vezérellek az igaz ösvényen, Szememmel mindig reád vigyázok, És igazgatlak, rád gondot tartok.

5. ---

6. Örvendezetek a nagy Úr Istenben, És igaz hívek, legyetek örömben, Vigadjatok és énekeljete, Akiknek vagyon tiszta szívetek!